

5

והעיקר על חולי ישראל, שכנסת ישראל בגלות, והיא חולת אהבה, כדכתיב בשיר השירים. הוא החולי אשר טובל משיח בשביל ישראל, אשר נאמר (ישעי' נ"ג ד) והוא חליינו נשא כי היא חולת אהבה אהבת המקום לנו ואהבת כנסת ישראל להקב"ה, ולרפואה זו צריך התעוררות רבה ותשובה גדולה, וכבר קונן ירמיה (איכה ב, יג) שברך מי ירפא לך, אבל הרפואה תהיה על ידי אליהו, שהוא ישיב לב בנים על אבות, והוא יעשה השלום המחזיק ברכה, ועל ידו תהיה רפואה בטל של תחיה שיהיה על ידו:

וע"ז צווח ירמיה ירמיה ח, כבן הצרי אין בגלעד אם רופא אין שם, כי אליהו מגלעד. הוא הממציא צרי ורפואה לכל חולים כי הוא המרפא, ולכך צווח ירמיה אם רופא אין שם, ויניק רופא הוא מגלעד, כי נודע כי לשון הקודש הוא עץ חיים וממקום קדוש יבוא, והוא לשון המיוחד לארץ ישראל, לשון קודש ארץ קודש והוא לשון עברי, ולשון ארמאי הוא מענין עץ הדעת טוב ורע, כי יש ארמאי לשון קודש ולשון נבר והוא כלול טוב ורע, ולכך אדה"ר אחר החטא בלשון ארמי סיפר (מטהדין לח:). וגלעד הוא קצה א"י, ויעקב דיבר בלשון הקודש גלעד, ולכן ביקש להמשיכו לסטרא מס' א"ב וקרא ליה יגר שהדומה, ואליהו יתקנו ויכניסנו לקדושה, ולכך היה מגלעד והוא הרופא האמתי, ועל רפואה זו יש להתפלל:

י' בונתן אנויבש

א' ארות דבש"א

"א' רפא את מצבה ה' ההוא"

1
(1) וירפא את מצבת ה' ההוא, כנה מצבה והזכיר לירפא את מצבת ה' שהיא עולה על לבם ושגור בשמים שהיה היום ושגור ובעל שמו והזכרתו מפי כל עשרת השבטים כך שמעתי פאטו, ומדרשו שמעתי שאלו בנה מצבה כהר הכרמל והוא שאמר (שמואל א' ט"ו י"ב) כל שאל הכרמל והנה מניב לו יד וזהו (בראשית ל"ג ה) הוא חומר ויבן עם מצבה ומלכי ישראל הרסו כל המצבות והבמות שגאלם כעשה לשם שמים ונה אלוהו מצבה זה של שאל שהיה קרום:

2
(2) וירפא את מצבת ה' ההוא, כנה מצבה והזכיר לירפא את מצבת ה' שהיא עולה על לבם ושגור בשמים שהיה היום ושגור ובעל שמו והזכרתו מפי כל עשרת השבטים כך שמעתי פאטו, ומדרשו שמעתי שאלו בנה מצבה כהר הכרמל והוא שאמר (שמואל א' ט"ו י"ב) כל שאל הכרמל והנה מניב לו יד וזהו (בראשית ל"ג ה) הוא חומר ויבן עם מצבה ומלכי ישראל הרסו כל המצבות והבמות שגאלם כעשה לשם שמים ונה אלוהו מצבה זה של שאל שהיה קרום:

3
צבתי אלהים רוח נשצרה והגוף הוא מצבה אדמה והנפש אשר בו הוא הקרבן המתקרב לה' ע"י טיב מחשבת הלב צהרטרתי תשובה וע"כ צהיות האדם תמיד בתשובה יום ויום ובמפעלים טובים וקרא מצבה צנוי אך אם יעכוז הלב יחרם מלהקרא מצבה לה' וצטובו אחריו כן לתקן וקרא מרפא מצבה ה' שהיה הרום ובכן כאשר היו ישראל לדויקים היה מצבה ה' צנוי אך כאשר החטיאום נביאוי השקר היה מצבה ה' הרום ובאשר בל אליהו ז"ל ויגשום אליו ע"י פעולה זו כי הרחיקם מלהיות פוסחים על צ' הסעופים ויגישם אליו לסנתו היה דעת אליו נמצא מרפא מצבה ה' הרום

באשם יקראו

4

עוד יתכן ובו נמשך ענין מה שאמר והוא כי הנס יעקב אצטובו צהיותו צבר כמוריי לקח מצבני המקום שבו כמו שאמרו ז"ל של מצבה שנעקד בו יצחק ואמר לטני בקצ"ה אם שתודים צנוי לכהיות לדויקים כל שנים עשר שצטובו יתאחדו שמים עשרה אצנים אלו ויטטו אחת וכן היה ויקח את האבן שהיה וישם אותה מלכה ועשאה מצבה לה', וכנה צהיות כל שצטובו ישראל שנים עשר כלם עובדו ה' הנס כמצבה הוא צנוי כשאלת יעקב אך צהיות קלת דבטים ומה גם רובם סרים מאחרי ה' חלילה והולכים אחרי אלקים אחריו הנה המצבה כהוא לכרום יתווחם ובכן כאשר רוב שצטובו ישראל היו צומים הכס טועים אחרי הכבל הנס כמצבה כהוא הרום וקרא על כן אמר וירפא את מצבה ה' הרום אפירש איך רפאו ואמר ויקח אליהו שמים עשרה אצנים כמספר שצטובו צנוי יעקב הוא רמו אל י"ב אצני' של יעקב שמשפ כהם רמו לצנוי שאם יהיו הו"צ שצטובו לדויקים יתאחדו ועשה מהם מצבה וכודם בה לה' על הכשור' שהיה ואיחתי נתהיי' זה דעלם הלא הוא כאשר היה דבר ה' אליו לאמר ישראל יהיה שמיך

באשם יקראו